

مروری بر موقوفات آستان قدس رضوی برای کمک به در راه ماندگان، غریبان و زائران پیاده

در راه ماندند اما در مانده نشدند

در راه ماندند اما در مانده نشدند. غریب بودند و دور از وطن، اما چشمشان به یاری غریب‌الغریبی بود که مأمن همه پناه‌آورندگان به آستانش است؛ آستانی که درش همیشه به روی غریبه‌ها آشنا باز است. واقفان نیک‌اندیش بسیاری هم از سر ارادت به سلطان خراسان، هر آنچه می‌توانستند را وقف کردند تا هیچ‌کدام زائران این حرم، دور از خانه و کاشانه‌شان نمانند. واقفانی چون سید لطیف شاه حسینی، امیر جلال‌الدین سید محمد، میرزا محمدزمان پسر امیر بهاء‌الدین حسینی عاملی، شاهوردی خان و... که اموال و املاکی را برای کمک به زوار غریب و ابن السبیل وقف کردند.

امیدی برای ادامه مسیر

سفر بود و خطرات و اتفاقات احتمالی که ممکن بود برای هر کسی پیش بیاید. احتمال داشت در راه گرفتار سوز و سرمای شدید شوند، یارها از نان و غار تگران آنها را چپاول کنند. بیمار و گرفتار شوند و یا به علت فوت اطرافیان مجبور شوند روزهای بیشتری از آنچه انتظارش را داشتند در مشهد بمانند. این شرایط برای بسیاری از زائران پیش می‌آمد و در آن حال چشم‌امیدشان فقط به آستان مهربان حضرت رضا (علیه السلام) بود. عریضه می‌نوشتند و طلب کمک

